

[Arne Bjerregaard]

I kristeligt folkeparti har vi intet imod visse punktafgifter, nemlig når afgifterne lægges på varer, som folk kan undvære i det daglige forbrug, og disse afgifter samtidig indgår i en samlet og konstruktiv økonomisk politik. Men vi må klart vende os imod afgifter og nye afgifter på nødvendige forbrugsartikler.

Vi finder det ganske urimeligt, at man nu vil lægge en yderligere afgift på den i forvejen dyre energi. Hvem er det, det går ud over? Det er jo ikke de såkaldt velbærgede, dem, der har de store indkomster; det er de små indkomster, hvor netop energien er en stor procentdel af deres samlede forbrug, fordi lys og varme kan man nu almindeligvis ikke undvære, og jo ældre mennesker bliver, jo mere stillesiddende er de, og jo mere varme kræves. Altså er det på de svageste i samfundet, man prøver at lægge afgifterne. De som har haft de store indtægter, og som har kunnet nyde godt af de tilskud, som vi har givet her, når man selv kunne ofre en del, har vel kunnet isolere, også fordi de har haft de bedste huse, så deres energiforbrug er gået meget ned, og det kunne selvfølgelig være ønskeligt for alle huse. Men de svage, dem med de små indkomster, de ældre har ikke råd til dette, de må betale gildet. Derfor synes jeg, det er en hån over for de små indkomster i samfundet, at man på dette område vil forøge afgiften. Havde det så endda været et rimeligt led, som det også er sagt, i en energipolitik, men ingen kan jo få øje på den energipolitik, der er i disse afgifter. Det er jo ganske håbløst at få øje på, hvad det i grunden er man vil energimæssigt nu.

Derfor, uanset om vi kunne have sympati for visse forslag, må vi sige, at set samlet er det en sådan hån imod de svage i samfundet, at vi har svært ved i det hele taget at forstå, at en socialdemokratisk regering nok en gang vil fremsætte den slags. Vi kan selvfølgelig sige fra kristeligt folkeparti, at man jo også havde den idé, før vi havde det sidste valg; dér fik vi det heldigvis afværget. Nu er der så kommet andre til, som ønsker disse, og det er bemærkelsesværdigt, at det netop er socialistisk folkeparti, som ønsker at tage vare på de svage – det siger de i alt fald – der nu vil straffe dem. Det er da klart, at med en indkomst på 300.000–400.000 kr. betyder energiforbruget intet eller meget lidt, men for dem, der kun har 30.000 kr. til forbrug, hvad mange har, er det selvfølgelig en

stor procentdel. Jeg forstår simpelt hen ikke, at det kan være en politik for SF, ellers har jeg i hvert fald fuldstændig misforstået det, de prøver at fremføre bl.a. heroppefra.

Dette mener vi sådan set er det væsentligste, det mest angribelige område. Så er der andre småting, som jeg synes er mærkværdige, og som nogle har været inde på, f.eks. insektgifte og andet. Hvis det er under 1 kg eller under 1 l, skal der pludselig pålægges en afgift. Hvad er det dog for en miljøpolitik? Der er ikke forbud imod 1 kg pakninger og literflasker på giftområdet, og det er da klart, at alle, der nu skal bruge den slags, de køber dem selvfølgelig kilovis og litervis, så kan de dele med naboen eller sige, at trods alt er det billigt, for de får kvantumsrabat samtidig med. Og hvad så med alle de gifte, som man ville undgå? Ja, når man skal købe så meget, bruger man endnu mere, fordi nu er der jo rigeligt af det, og resterne får lov til at stå. Man får lige den modsatte virkning af det, man ønskede, idet man får spredt flere gifte, og man får en hel masse gifte stående både her og dér til fare for dyr og mennesker. Man skulle gøre nøjagtigt det omvendte og sige, at på de større pakninger skulle vi have afgiften, mens de små var fritaget; så undgik man at ophobe dem forskellige steder i boligerne, og man undgik, at der blev brugt for meget; nu opnår man lige det modsatte. Man har overhovedet ikke tænkt sig om, da man lavede dette. Hvad er det, man vil? Jeg troede, det var miljøpolitik, men her ødelægger man miljøet med sådanne forslag.

Lad mig så sige, at vi ønsker i øvrigt ikke at gå ind i diskussionen om afgifternes påvirkning af beskæftigelsen. For vel prøver man at udregne, hvordan det vil påvirke beskæftigelsen, men som regel vælger man jo bestemte forudsætninger, der som regel er forkerte, når man skal til at analysere det bagefter, og samtidig er ofte regnemetoderne, man bruger, forkerte, for der var visse ting, man ikke tog med i betragtning. Det kan en minister, som jo i sin tid sad i Arbejderbevægelsens Erhvervsråd og lavede alle disse udregninger til os, nok skrive under på, i alt fald at de udregninger, han lavede dengang, og de udregninger, han kommer med nu, er vidt forskellige, og vismændene, som også sidder i den høje regering, kan nok fremføre det samme, at der er forskel på, hvor man står, når man skal lave udregninger. Det vi-